

Δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην Εκπαίδευση: Βάζουν πλάτη στο νέο κυβερνητικό συνδικαλισμό

Submitted by user-2 on Σάβ, 02/05/2015 - 18:33

- [Πρωτοβάθμια](#) [1]
- [Δευτεροβάθμια](#) [2]
- [Άρθρα - Μελέτες](#) [3]

Οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ

(ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ) της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης (ΠΕ) έβγαλαν ανακοίνωση με τίτλο "Από τα Μνημόνια τέλος στο ... Long Live Memorandum; ΟΧΙ!" (28.2.2015), στην οποία αναφέρουν: **"η κυβέρνηση, δυστυχώς, υπέκυψε** (υπογράμμιση δική μας) **στους ωμούς εκβιασμούς και τα τελεσίγραφα του ιερατείου της Ε.Ε. για παράταση του Μνημονίου ..."**. Και παρακάτω: "Δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι εξαρχής η στρατηγική επιλογή της κυβέρνησης για επίλυση της κρίσης πάνω στο έδαφος της Ε.Ε. και του ευρώ, ήταν προβληματική, στο βαθμό που υποτιμούσε (υπογράμμιση δική μας) το ταξικό, ιμπεριαλιστικό περιεχόμενο της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης".

Σε προηγούμενη γραπτή δήλωσή τους οι εκπρόσωποι των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ στο Δ.Σ. της ΔΟΕ έγραφαν "Επιβεβαιώνεται πολύ περισσότερο η άποψη ότι όποιο κι αν είναι το πρόσχημο (υπογράμμιση δική μας) της κυβερνητικής εξουσίας, μόνο οι μαζικοί δυναμικοί ανυποχώρητοι αγώνες του εργατικού και λαϊκού κινήματος μπορούν να επιβάλλουν λύσεις προς όφελος της εργαζόμενης πλειοψηφίας."

Τέλος, στην πρότασή τους προς τις Γ.Σ. των ΕΛΜΕ αναφέρουν πως "η πρόσφατη συμφωνία ... σημαίνει πλήρη αποδοχή, προσαρμογή και τελικά υποταγή (υπογράμμιση δική μας) στο πλαίσιο που επιβάλλουν Ε.Ε. και ΔΝΤ".

Με λίγα λόγια, αφού οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ έψαχναν για κάνα μήνα το πρόσχημο της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, τελικά ανακάλυψαν ότι ... ο ΣΥΡΙΖΑ "υποτίμησε το ταξικό, ιμπεριαλιστικό περιεχόμενο της Ε.Ε." και δυστυχώς, υπέκυψε, υποτάχτηκε ... στους κακούς ξένους.

Και να ήθελε να υπερασπιστεί τον εαυτό του, τόσο καλά ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θα τα κατάφερνε...

Αλήθεια, δεν άκουσαν οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ τον Πρωθυπουργό να λέει **προεκλογικά** πως "Η Ε.Ε. είναι το κοινό μας σπίτι" ή "το λέμε με όλη τη δύναμη της φωνής μας, ανήκουμε στην Ε.Ε. και το ΝΑΤΟ";

Ότι δε σκοπεύει να καταργήσει τους εφαρμοστικούς νόμους του Μνημονίου;

Δεν άκουσαν τις δεσμεύσεις του απέναντι στους μονοπωλιακούς ομίλους στο City του Λονδίνου, στο Κόμο, στο Τέξας κ.α.; Τα συχαρίκια του ΣΕΒ στην κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ;

Αυτά τι άλλο μπορεί να σημαίνουν από Μνημόνια Διαρκείας σε βάρος του λαού και μέτρα για τη στήριξη της κερδοφορίας του κεφαλαίου και της εξουσίας του;

Είναι δυνατόν και τα κέρδη των βιομηχάνων να πηγαίνουν καλά και οι δεσμεύσεις στην Ε.Ε. να τηρούνται και ο λαός να βλέπει προκοπή;

Κι αν όλα αυτά τα επιβάλλουν οι "απ' έξω", η Ε.Ε. και το ΔΝΤ, όπως λέει η ANΤΑΡΣΥΑ, τότε γιατί ο ΣΕΒ ζητά την πιστή εφαρμογή της συμφωνίας στις 20 Φλεβάρη;

Ας δούμε όμως σε τι υπέκυψε, σε τι υποχώρησε τελικά η κυβέρνηση:

- Μήπως υποχώρησε από τις προεκλογικές δεσμεύσεις απέναντι στους εφοπλιστές για διατήρηση των 56 φοροαπαλλαγών; Για ζεστό, κρατικό χρήμα προς τους επιχειρηματίες, για νέο αναπτυξιακό νόμο; Για φτηνό ρεύμα στους βιομήχανους; Μα ακριβώς για να εξασφαλίσει όλα αυτά, η κυβέρνηση διαπραγματεύεται με τους θεσμούς-Τρόικα, την ώρα που όλοι οι εφαρμοστικοί νόμοι του Μνημονίου μένουν. Γι' αυτό, η νέα συγκυβέρνηση έχει και τη στήριξη του ΣΕΒ.
- Μήπως είχε εξαγγείλει προεκλογικά την αύξηση της φορολογίας στο κεφάλαιο, την σύγκρουση με τους επιχειρηματικούς ομίλους στην υγεία και την παιδεία; Φυσικά και όχι. Το αντίθετο. Για παράδειγμα, οι Έλληνες φαρμακοβιομήχανοι (π.χ. ΒΙΑΝΕΞ), και πριν και μετά τις εκλογές, στήριξαν και στηρίζουν την συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, γιατί αυτή διασφαλίζει και προστατεύει τα κέρδη τους απέναντι στις γερμανικές, γαλλικές κ.α. φαρμακοβιομαχανίες, απέναντι στους ανταγωνιστές τους.
- Μήπως υποχώρησε από τις προεκλογικές δεσμεύσεις απέναντι στην Ε.Ε, στους ιμπεριαλιστικούς οργανισμούς, ΝΑΤΟ, ΟΟΣΑ, στους ματωμένους ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς και τα ματωμένα πρωτογενή πλεονάσματα, το στόχο για στήριξη της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας του κεφαλαίου;

Γιατί σε όλα αυτά, η κυβέρνηση, όχι μόνο δεν υποχώρησε, αλλά υλοποιεί κατά γράμμα το προεκλογικό της πρόγραμμα. Επιμένει, διαπραγματεύεται, παλεύει, για το συμφέρον όμως των ντόπιων επιχειρηματικών ομίλων κι όχι του λαού.

Εκεί που η κυβέρνηση τα στρίβει είναι ακόμα και από τα ελάχιστα ψίχουλα για το λαό που προβλέπονταν στο πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης και που φυσικά δεν αφορούσαν καμία οικογένεια με πάνω από 700 ευρώ εισόδημα το μήνα.

Αυτό όμως δεν είναι ούτε παράξενο, ούτε κακός υπολογισμός, ούτε υποτίμηση του χαρακτήρα της Ε.Ε., όπως λένε οι ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ.

Αυτό είναι το αντιλαϊκό αποτέλεσμα της στρατηγικής μιας κυβέρνησης, που είχε δώσει διαπιστευτήρια σε όλους τους τόνους και που ήρθε να στηρίξει την καπιταλιστική ανάπτυξη και κερδοφορία.

Ας αφήσουν λοιπόν τα κόλπα εκεί στην ANΤΑΡΣΥΑ.

Συνειδητά επέλεξαν κι επιλέγουν να καλλιεργούν αυταπάτες για το χαρακτήρα και την αποστολή αυτής της κυβέρνησης. Συνειδητά παριστάνουν και τις "απατημένες νύφες" του ΣΥΡΙΖΑ.

Συνειδητά έκαναν ό, τι περνούσε από το χέρι τους για να στηρίξουν το νέο κυβερνητικό συνδικαλισμό και την κυβερνητική εναλλαγή υπέρ του ΣΥΡΙΖΑ (όλα αυτά τα χρόνια το σύνθημά τους ήταν "να φύγουν αυτοί και το κίνημα να ελέγχει την επόμενη κυβέρνηση". Τα ίδια δηλαδή που έλεγαν και λένε και οι συνδικαλιστές του ΣΥΡΙΖΑ).

Κι αυτό γιατί η εκτίμησή τους είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι αριστερό κόμμα, εξ' ου και τα καλέσματα στα σωματεία για ενότητα των αριστερών δυνάμεων, για κοινά προεδρεία με το ΣΥΡΙΖΑ, όπως έκαναν στην ΟΛΜΕ κ.α. Και η εκτίμησή τους ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι αριστερό κόμμα, γίνεται τη στιγμή που έχει ολοκληρωθεί η πλήρης

σοσιαλδημοκρατικοποίησή του, παίζει πλέον το ρόλο ενός κόμματος της αστικής διαχείρισης.

Η στρατηγική τους είναι υπέρ μιας "κυβέρνησης της αριστεράς", εντός των τειχών του συστήματος. Βαφτίζουν "αριστερή» μια κυβέρνηση που φωνάζει με όλη της τη δύναμη "ανήκομεν εις την Ε.Ε. και το ΝΑΤΟ".

Η ANΤΑΡΣΥΑ ως πολιτικός φορέας και οι δυνάμεις της στο συνδικαλιστικό κίνημα, έχουν γραμμή διαχείρισης και όχι σύγκρουσης με τον καπιταλιστικό δρόμο ανάπτυξης, που προκαλεί τα δεινά στο λαό. Γι' αυτό και μιλούν για έξοδο από την Ε.Ε. και το ευρώ, χωρίς ταυτόχρονα να το συνδέουν με το ζήτημα της εργατικής-λαϊκής εξουσίας. Θέλουν ένα καπιταλισμό, με εθνικό νόμισμα, όπως π.χ. στη Μεγάλη Βρετανία.

Την ίδια ώρα, σε μια σειρά σωματεία, Ομοσπονδίες, φοιτητικούς συλλόγους (ΕΑΑΚ) καταψηφίζουν την πρόταση να στηριχτεί η πρόταση νόμου του ΚΚΕ για κατάργηση των Μνημονίων, των Δανειακών Συμβάσεων, των Εφαρμοστικών Νόμων.

Κανείς δεν πρέπει να παραξενευτεί από την στάση τους.

Γιατί, εκτός από αυτά που λένε, το σημαντικότερο είναι αυτά που κάνουν.

Έχουν ενιαία παράταξη και ψηφοδέλτιο με το ΣΥΡΙΖΑ σε πάνω από 250 σωματεία στο Δημόσιο και σε 68 Υπηρεσιακά Συμβούλια στην εκπαίδευση.

Ειλικρινά αναρωτιόμαστε: Βάζουν πλάτη με αυτόν τον τρόπο ή δεν βάζουν στο νέο κυβερνητικό συνδικαλισμό;

Κάλεσαν τα σωματεία να πάρουν μέρος στα συλλαλητήρια στήριξης της διαπραγμάτευσης της κυβέρνησης και στις «πλατείες». Ποια διαπραγμάτευση; Αυτή που γίνεται για τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Θέλουν σωματεία κλακαδόρους της κυβέρνησης.

Οι εκπαιδευτικοί πρέπει να βγάλουν συμπεράσματα για τη στάση της ηγεσίας των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ και για το ρόλο που τελικά παίζουν στο κίνημα, σαν συμπληρωματική δύναμη και στήριγμα του νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού.

Καλλιεργούν αυταπάτες, πουλάνε ελπίδες για μια "αριστερή" κυβέρνηση που είναι αγκαλιά με το ΣΕΒ, την ΕΕ, τον ΟΟΣΑ, το ΝΑΤΟ, είναι θαυμάστρια του Ομπάμα.

Το συμπέρασμα είναι ένα: Ανασύνταξη του κινήματος, αντεπίθεση, δεν μπορεί να γίνει ούτε με την ισχυροποίηση του νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού, ούτε με την ισχυροποίηση των στηριγμάτων του.

Αυτό το συμπέρασμα, ας το πάρει υπόψη του κάθε καλοπροαίρετος εργαζόμενος, που αγωνιά για το κίνημα, νιώθει ριζοσπάστης, αριστερός, προοδευτικός, που έχει πάρει μέρος στους αγώνες, που πάλεψε όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Υ.Γ.: στη συνάντηση του Δ.Σ. της ΔΟΕ με την νέα πολιτική ηγεσία του ΥΠΟΠΑΙΔ, ήταν παρών και ο μέχρι χθες υποψήφιος με το ψηφοδέλτιο των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ στο Σύλλογο Δασκάλων-Νηπιαγωγών της Ηλιούπολης. Όχι όμως με την ιδιότητα του συνδικαλιστή των ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ. Αλλά με την ιδιότητα του κυβερνητικού στελέχους, υπεύθυνου για τα θέματα Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης και συνεργάτης του Υπουργού κ Κουράκη! Ο οποίος φυσικά δεν βρήκε να πει ούτε μία λέξη για την άρνηση του Υπουργείου Παιδείας να ικανοποιήσει τα δίκαια αιτήματα των εκπαιδευτικών της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης! Άντε, και εις ανώτερα ...που λέμε και στο σχολείο.

Θεοδώρα Δριμάλα, Αχιλλέας Ζορμπάς

μέλη της Πανελλαδικής Γραμματείας Εκπαιδευτικών του ΠΑΜΕ και του Δ.Σ. της ΔΟΕ

[sxolio_paremvaseis_β\(1\).doc](#) [4]

60.5 KB